

[Alvilda Larsen.]

stoffet. Jeg ved ikke, om der er planer om ændring af de nuværende undervisningsplaner, men jeg vil gerne høre noget derom.

Til slut vil jeg rejse spørgsmålet om, hvordan det forholder sig med de 9. klasser, vi har i de københavnske skoler og i en række omegnskommuner ved København. Jeg har den opfattelse, at man finder dem overordentlig værdifulde. Jeg kan ikke rigtig se, hvor de kommer ind i billedet nu. Jeg har dog opfattet dette lovforslag med dets på mangfoldige områder meget smidige bestemmelser således, at 9. klasserne kan indpasses i den nye lovgivnings rammer. Det kan måske også tænkes, at man har forestillet sig, at 9. klasserne skulle placeres på ungdomsskolesiden; jeg ved det ikke, men jeg rejser spørgsmålet for at få sikkerhed for, at de 9. klasser, vi har, under alle omstændigheder vil blive bevaret.

Det var de bemærkninger, jeg har at gøre nu ved første behandling; jeg håber, jeg kan få lov til under den senere behandling måske at fremsætte yderligere principielle betragtninger. Jeg har ikke været med i udvalget og har således ikke haft de samme forudsætninger for at følge skolelovsforslagene og kan derfor ikke have det samme overblik over denne lovgivnings mulige virkninger som andre medlemmer her i tinget, der har deltaget i udvalgsbehandlingen. Jeg skal derfor nøjes med blot at henvise til de bemærkninger, jeg gjorde, da vi havde skolens forhold til debat i sidste samling; jeg håber som sagt at få lov til at vende tilbage til lovforslagenes enkeltheder, når vi får dem til behandling igen, men jeg kan tilsige mit partis støtte og overordentlig velvillige behandling af de foreliggende lovforslag.

Alfred Jørgensen: Før vi forkaster den skoleordning, vi har, og som vi kender, til fordel for noget nyt og uprøvet, vil det være nyttigt og rimeligt at underkaste den bestående ordning en saglig og nøgtern vurdering. Det skal være mit formål her, idet jeg i første række skal holde mig til folkeskolen med dens 3 afdelinger, som jeg vil betegne med de neutrale benævnelser: grundskolen, hovedskolen og eksamensskolen.

I grundskolen bør der navnlig tages sigte

på at bibringe eleverne sådanne færdigheder i de elementære fag læsning, skrivning og regning, at de har forudsætning for at gå videre i hovedskolen eller eksamensskolen. Erfaringen har lært os, at dette mål kan nås inden for de 5 første skoleår. Det er derfor naturligt at sætte grænsen for grundskolen efter det 5. skoleår — også den højtærede undervisningsministers lovforslag understreger jo dette ved at foreslå at påbegynde undervisningen i fremmede sprog i det 6. skoleår; heller ikke fra anden side har jeg hørt nogen begrundelse for at forlænge grundskolen ud over det 5. skoleår.

Jeg vil gerne slå fast, at den nuværende skoleordnings 5-årige grundskole erfaringsmæssigt giver et godt og tilstrækkeligt grundlag for det videregående skolearbejde i hovedskolen eller eksamensskolen.

I de senere års debat om skolen er det især den nugældende eksamensskole, mellemskolen, der har måttet stå for skud. Dette kan dog ikke tilsløre den kendsgerning, at mellemskolen er den afdeling inden for folkeskolen, hvor undervisningen ligger i det roligste leje, med en passende blanding af fasthed og frihed og med en naturlig fremadskriden i de krav, der stilles til eleverne lige fra 1. til 4. mellemskoleklasse, ja, helt op i realklassen, svarende til deres evner og udvikling. Det er min erfaring gennem mange års arbejde i mellemskolen, at eleverne befinder sig godt ved det regelmæssige arbejde og de krav, der stilles til dem, afpasset efter deres modenhed og muligheder. Derfor er mellemskolen også en eftertragtet arbejdsmark for lærere, ligesom den i særlig grad har forældrenes bevågenhed. Den omstændighed, at arbejdet i mellemskolen har sit mål i en eksamen, at hverdagen stiller krav om et arbejde fra elevernes side og et samarbejde mellem lærere og elever, rummer vel forklaringen på mellemskolens succes.

Det svage punkt i den bestående ordning er den 2—3-årige hovedskole, omfattende 6., 7. og eventuelt 8. klasse. Miseren ligger utvivlsomt i, at der ikke er afstukket bestemte mål for arbejdet, med den deraf følgende alt for store afgang til eksamensskolen. Man må gøre sig klart, at det er her, vanskeligheden ligger, og at det er her, man må sætte ind for at indføre en forbedring af skolen. Hidtil har det kun været småt